

65875 - Зан дар ҳолати пухту паз читавр метавонад аз вақти худ дар моҳи Рамазон бештар истифода барад?

савол

Ман меҳоҳам, амалҳое ки анҷом додани он дар моҳи Рамазони пурфазилат барои зиёд намудани аҷру савоб мустаҳаб аст, бидонам. . . Аз ҷумла зикрҳо, ибодатҳо ва дигар амалҳои мустаҳаб. . . Аз он амалҳо амалҳои зеринро медонам: Намози таровех, зиёд Қуръон хондан, истиғфори бисёр ва намози шаб. . . Вале меҳоҳам, ки дар ҳангоми корҳои ҳаррӯзаам, дар ҳоли пухту паз ва ё дар ҳали машғулият бо корҳои хона суханонеро такрор намоям. Ман намехоҳам, ки аҷру савобро аз даст бидиҳам.

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Аллоҳ таъоло ба шумо барои ин эҳтимом ва саъю қӯшишатон ба корҳои хайру некӣ дар ин моҳи гиромӣ подоши некӯ бидиҳад.

Бар амалҳои солеҳи зикршуда, амалҳои зеринро илова кардан мумкин аст: Садақа, ҳӯрок додан, рафтан ба умра ва эътикоф барои касе ки ин амал барояш мӯяссар шавад.

Аммо зикрҳое, ки метавонед дар ҳангоми кор такрор кунед, инҳоянд:

Тасбех (субҳоналлоҳ), таҳлил (ло илоҳа иллаллоҳ), такбир (Аллоҳу акбар), истиғфор, дуо ва ҷавоб гардонидан ба муazzин. Забони шумо доимо бо зикри Аллоҳ таъоло тар бошад ва аҷру подоши бузургро, ки бо сабаби такрор намудани қалимоти осоне ба даст меояд, ғанимат шуморед. Ҳар тасбехе садақа аст, ҳар таҳмиде садақа аст, ҳар такбирае садақа аст ва ҳар таҳлиле садақа аст.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст: «Ҳар субҳ бар ҳар пайванди ҷисми инсон садақаे лозим аст, пас ҳар тасбехе (субҳоналлоҳ) садақа аст,

ҳар таҳмиде (алҳамду лиллоҳ) садақа аст, ҳар таҳлиле (ло илоҳа иллаллоҳ) садақа аст, ҳар такбире (Аллоҳу акбар) садақа аст, амр ба маъруф садақа аст **ва наҳй аз мункар садақа аст. Хондани ду ракъат намози зуҳо аз ҳамаи инҳо кифоят мекунад».** Ривояти Муслим (720).

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «**Ду калимае аст, ки бар забон сабук, дар тарозу вазнин ва дар назди Аллоҳи меҳрубон маҳбуб аст: Субҳоналлоҳи ва биҳамдиҳи ва субҳоналлоҳи-л-ъазим».** Ривояти Бухорӣ (6682) ва Муслим (2694).

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «**Ҳар кас "Субҳоналлоҳи-л-ъазими ва биҳамдиҳи" бигӯяд, барояш нахле (дараҳти хурмое) дар ҷаннат шинонида мешавад».** Тирмизӣ (3465) ин ҳадисро ривоят кардааст. Албонӣ ин ҳадисро дар китоби "Саҳиҳу-т-тирмизӣ" саҳех донистааст.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «**Ҳар кас "Астағфируллоҳа-л-ъазима-л-лазӣ ло илоҳа илло ҳува-л-ҳайя-л-қайюма ва атубу илайҳ" бигӯяд, гуноҳонаш бахшида мешавад, ҳатто агар аз ҷиҳод ғурехта бошад».** Абудовуд (1517) ва Тирмизӣ (3577) ин ҳадисро ривоят кардаанд. Албонӣ ин ҳадисро дар китоби "Саҳиҳу Абидовуд" саҳех донистааст.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «**Дар рӯи замин мусулмоне нест, ки ба сӯи Аллоҳ дуое қунад, магар ин ки онро ба ў медиҳад ва ё ба монанди он бадиеро аз ў дур менамояд, модоме ки дуои гуноҳ ва ё қатъи силаи раҳм накарда бошад».** Марде аз қавм гуфт: Агар ин тавр бошад, зиёд дуо мекунем. Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) гуфт: «**Аллоҳ бештар аст».** (Яъне лутфу эҳсони Аллоҳ аз дарҳости шумо бештар аст ва ў дуои шуморо бештар иҷобат мекунад). Тирмизӣ (3573) ин ҳадисро ривоят кардааст. Албонӣ ин ҳадисро дар китоби "Саҳиҳу-т-тирмизӣ" саҳех донистааст.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «**Ҳар гоҳ садои муаззинро шунавед, ба монанди ў бигӯед (яъне аzonро аз паси ў тақрор қунед) ва сипас**

ба ман дуруд бифиристед, зеро ҳар касе, ки ба ман як маротиба дуруд бифиристад, Аллоҳ бар ивази он ба ў даҳ маротиба дуруд мефиристад. Сипас аз Аллоҳ барои ман васила бичӯед, зеро он манзалаест дар ҷаннат, ки танҳо як банде аз бандагони Аллоҳ сазовори он мебошад. Умединорам, ки он ман бошам. Пас ҳар кас бароям васила бихоҳад, шафоат барои ў ҳалол мегардад». Ривояти Муслим (384).

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «Ҳар кас ҳангоми шунидани аzon бигӯяд:

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، أَتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْنَهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي
وَعَدْتَهُ

"Аллоҳумма рабба ҳозиҳид-даъвати-т-томмати ва-с-салоти-л-қоимати оти Муҳаммадани-л-василата ва-л-фазилата вабъасҳу мақома-м-маҳмудани-л-лазӣ ваъадтаҳ".

(Эй Аллоҳ, эй Парвардигори ин даъвати комил ва намози барпошуда, ба Муҳаммад васила ва фазилатро бидеҳ ва ўро ба мақоми сутудашудае, ки ба ў ваъда додай, бирасон).

Шафоати ман дар рӯзи қиёмат насиби ў хоҳад буд». Ривояти Бухорӣ (614).

Аллоҳ ба мову шумо илми фоиданок ва амали солеҳро атотнамояд.

Аллоҳ донотар аст.